

Ambra llibres, les coses ben fetes

Pepa Ferrando és una llibretera convençuda, que s'estima l'ofici. Per això Ambra Llibres –Dénia i Gandia– forma part del circuit de llibreries de qualitat de les nostres terres. En aquestes ratlles ens conta alguns secrets de la feina i de la gent.

Pepa Ferrando, fa vint anys –el 1983–, va obrir la primera llibreria a Dénia, a la plaça del Convent

«El més encisador de l'ofici de llibretera és que és una suma de molts oficis», Pepa Ferrando diu això i a la mirada li apareix una lluïssor d'ambre, la brillantor dels que estimen la feina que fan: «És un ofici curiós, perquè li està tocant a la gent dues coses molt importants: el cap i la butxaca. La gent es retrata molt quan compra un llibre: és com veure una persona per dins.» Encara no fa vint anys –el 1983– va obrir la primera llibreria a Dénia, Ambra Llibres, i ja en té dues, de prestigi reconegut, especialment entre els lectors de les comarques centrals. La segona que obrí té la seu a Gandia, davant l'antiga Universitat, al rovell de l'ou d'un centre històric peatonalitzat que dia a dia passen centenars de gandians i saforencs. Pepa, malgrat que no provenia de l'ofici, va complir una de les seues il·lusions més grans quan va esdevenir llibretera i, des de llavors, afirma que el que més li agrada és estar a dins de la llibreria, que hi està a

gust i que hi és veritablement feliç. Una vegada al mes es reuneix amb els del «Grup 10, llibreries de qualitat», on hi ha també la gent de Llorens Centro (Alcoi), Librerías 80 Mundos (Alacant), Ulises (Benidorm), Babel (Castelló), Ali-i-Truc (Elx), Bastida (Ontinyent), El Puerto (Port de Sagunt) i La Màscara i Soriano (València). En aquests moments, per exemple, les preocupacions dels llibreters giren entorn del problema del volum: «Travessem un moment molt difícil. Es publica molt, molts títols, i no es ven tant. Això genera una feina considerable perquè tots els llibres que entren s'han de fitxar, col·locar a les taules de nove-

Ambra Llibres té cura del client: diàriament la gent que hi treballa telefona als qui han encomanat un llibre per dir-los que ja ha arribat, o per comentar el resultat de la investigació que fan per aconseguir-lo.

tats, observar l'acollida que tenen i, quan arriba el venciment, decidir si aquell títol es torna o si s'afegeix com a fons de la llibreria. Cal tenir molt d'ull, estar molt atent, perquè, d'una banda, les llibreries generalistes hem de tenir un poc de tot, però, de l'altra, també hem d'estar al dia de novetats i de títols que la gent demana. No pot ser, per exemple, que no tinguem, ara mateix, *Baudolino*, d'Umberto Eco, perquè el client et recordarà que allà a la llibreria de l'altra banda sí que la tenen, i no confiarà en nosaltres».

Ambra Llibres té cura del client: diàriament la gent que hi treballa telefona als qui han encomanat un llibre per dir-los que ja ha arribat, o per comentar el resultat de la investigació que fan per aconseguir-lo. Pepa Ferrando, al front de tot l'equip, es preocupa per les tendències i les possibilitats del negoci. Quan va obrir la llibreria de Gandia –«complia les meues il·lusions de llibreria més gran»– pensava que la perspectiva de la inauguració de la Universitat, extensió de la Politècnica (on actualment es fan carreres com turisme o enginyer forestal, per citar-ne alguna), tindria una gran influència en l'esdevenidor de la ciutat. La realitat va decebre la llibretera: la gent de la Universitat, situada a la Platja de Gandia, viu d'esquenes a la ciutat i, pel que fa als materials d'estudi, es dedica especialment, com a tot arreu, a fotocopiar apunts i llibres i a comprar-se els que vénen a la pròpia Universitat. Malgrat tot, i malgrat que continua afirmant –pel volum de treball que genera– que una llibreria és un negoci ruïnós, l'especial ubicació que tenen les dues llibreries Ambra fa que funcionen soles. Pepa troba a faltar temps i personal qualificat per dedicar-se a publicitar la llibreria, fer campanyes,... «Si puguérem fer-ho, vendríem molt més, però un dels problemes amb què topem és la manca de personal qualificat i capacitat per treballar a la llibreria. No es tracta que haja de ser gent molt preparada a nivell teòric, que també, sinó gent resolutiva, pràctica, desperta, que s'adone del que es ven sense necessitat de traure estadís-

La segona llibreria que va obrir té la seu a Gandia, a la plaça de l'Escoles Pies. Ambra Gandia és al mig del centre peatonalitzat pel qual passen cada dia centenars de gandians i saforencs.

tiques, que observe el client, que mimetitze la manera de treballar que tenim els de l'ofici. Caldria, com fan a l'estranger, alguna titulació de cicles formatius per cobrir aquesta demanda. No és el mateix treballar a una llibreria que ser documentalista o bibliotecari: la manera d'ordenar, de separar per gèneres, no respon a uns criteris tan científics i ha de tenir també en compte la comercialitat. Al cap i a la fi, la nostra feina és vendre llibres».

Ambra Llibres, les dues llibreries regentades per Pepa Ferrando, tenen un prestigi reconegut, especialment entre els lectors de les comarques centrals

Quan li preguntem si aquesta, vendre llibres, és la raó per la qual cada dia hi ha més espai dedicat als llibres d'autoajuda, ens conta que cada dia arriba més gent buscant solucions per a problemes diaris, i que fins i tot alguns professionals esperen trobar en els llibres d'autoajuda respostes concretes. És el tipus de *literatura* que arriba dels Estats Units, i

que s'imposa amb força. Si passegem per la llibreria en veiem de tots tipus: de massatges, de com educar els fills o de com travessar situacions difícils.

Finalment, des de *Lletres Valencianes*, preguntem a Pepa com veu el llibre valencià, les editorials valencianes, i contesta de seguida, sense parpellejar, que, especialment a Gandia, es ven molt bé, que es fa producte de qualitat i que el lector té una gran simpatia per aquests títols.

Ens reca d'abandonar la llibreria i les piles de novetats, i els llibres de drap per als infants i els magnífics llibres d'interiorisme actual. Cada vegada més, les llibreries com Ambra són l'oasi del comerç, un lloc sense músiques estridents ni olors perfumades, només l'intens perfum del paper.

Maita Insa